

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1378/2022
08.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стојан Милојевић, адвокат из ..., против туженог ДОО за производњу и промет грађевинског материјала „Јелен До“ из Јелен Дола, кога заступа Јелена Симић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1809/21 од 18.11.2021. године, у седници одржаној 08.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1809/21 од 18.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1809/21 од 18.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги П1 885/19 од 25.01.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен је тужбени захтев и тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати: на име умањења животне активности 300.000,00 динара, на име наружености 60.000,00 динара и на име претрпљених физичких болова 280.000,00 динара, све са каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је део тужбеног захтева тужиоца преко досуђеног износа на име накнаде због наружености до траженог износа од 240.000,00 динара са каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка од 236.826,00 динара са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1809/21 од 18.11.2021. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда, у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, јер питање обавезе послодавца да накнади штету запосленом који претрпи повреду или штету на раду или у вези са радом на основу члана 164. Закона о раду није спорно у судској пракси, нити је у том погледу потребно ново тумачење права, а висина припадајуће накнаде представља чињенично питање сваког конкретног спора.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницима о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног односа, дозвољеност ревизије се цени под истим условима као у имовинско-правном спору који се односи на новчано потраживање.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом радном спору ради исплате накнаде нематеријалне штете претрпљене на раду поднета је 11.04.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 640.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о новчаном потраживању из радног односа у коме вредност предмета спора побијаног дела од 640.000,00 динара не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**